

Pinse

Pinsedag er Helligåndens og kirkens festdag. Det er kirkens fødselsdag. Den kirke hvorigennem frelsen bringes til os mennesker.

Derfor er pinsen den lyseste af de tre kristne fester. Det er smukt og passende, at den på den nordlige side af jordkloden falder sammen med årets lyseste tid.

Julenat lod den almægtige Gud, som har skabt hele universet fra den største galakse til det mindste støvfnug, han som har skabt hvert eneste levende væsen fra blåhvalen til bananfluen, han som har

skabt hvert eneste menneske, fordi han har en ganske særlig plan med hver enkelt af os, julenat lod denne almægtige Gud sig føde som et lille barn i en krybbe for at gøre sin skæbne til ét med vores skæbne og derved føre os fra den verden, hvor døden hersker, hjem til det rige, hvor den evige kærlighed hersker.

Dernæst, i påsken, udfører han sin plan ved langfredag at dø på korset i vores sted og derved en gang for alle overvinde al død og ondskab. At døden virkelig er overvundet ses påskemorgen, hvor Jesus opstår fra de døde og siger, at enhver, som hører ham til, skal opstå sammen med ham og leve for evigt hos Gud.

Ikke billedligt, ikke symbolsk, men ganske bogstaveligt. Guds udvalgte skal opstå i kød og blod.

Ganske konkret og virkeligt. Ja i forhold til evighedslivet er det livet i denne verden, som er et uvirkeligt spøgelsesliv.

Det er, hvad jul og påske handler om, men uden den tredje fest, uden pinsen, ville vi intet vide om jul og påske og uden pinsen ville der slet ikke være nogen mennesker, som tilhører Gud. Derfor kan jul og påske slet ikke tænkes uden pinse.

Og netop årstiden gør jo Pinsen til den smukkeste fest. Der findes tilmed en oldgammel kristen tradition som siger, at alle smukke blomster, som først stod i paradiset have og så siden sendte deres frø med vinden ud i verden, stadig gør det her ved forårstide, når markerne blomstrer. Nu er der så det smukke ved det, at ordet for "vind" og for "ånd" er det samme på de sprog, græsk og hebraisk, som Bibelen blev skrevet på.

Derfor er det den samme magt, som sender frøene ud over verden ved forårstide og som bringer budskab gennem kirken på jorden.

Denne sammenhæng er også grunden til at Grundtvig i den smukkeste pinsesalme, "I al sin glans nu stråler solen", lader de to former for vind smelte sammen:

*Det ånden himmelsk over støvet
det vifter hjemligt gennem løvet
det luffer lifligt under sky
fra paradiset opladt på nu,
og yndig risler for vor fod
i engen bæk af livets flod.*

Smukkere linjer er der næppe skrevet på dansk. Det er en salme, som viser hvor nyttigt det er at følge med i skolen og komme i øjenhøjde med alle de århundreder, der går forud for os.

Grundtvig lader tusinder af års jødisk og kristen tradition smelte sammen. Det kan han, fordi han selv er en del af denne tradition. Og for enhver, som er villig til at gøre en indsats for også at blive en levende del af traditionen, åbner der sig en verden af skønhed og

poesi og sandhed, når man synger disse linjer.

Den ånd, som virker i Kirken ved den hellige og højtidelige og af Jesus indstiftede Gudstjeneste, er den samme som den ånd, der skaber forårets skønhed. Skaberånden og frelserånden er den samme.

Grundtvig viser i salmen ikke kun tilbage til den ånd, der kom til disciplene den første pinse, da de var det redskab Helligånden brugte til at skabe kirken, han viser også tilbage til Bibelens allerførste linjer hvor det lyder:

I Begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden. Og jorden var øde og tom, og der var mørke oven over afgrunden, og Guds Ånd svævede oven over vandene. Og Gud sagde: Bliv lys; og der blev lys.

Her svæver Guds skaberånd over afgrunden. Den samme Ånd, som svæver over menigheden i kirkens Gudstjeneste og som overvinder enhver afgrund af mørke og død i vores verden. Men ikke kun Ånden er til stede i Bibelens første linjer. Det er den fulde treenige Gud af Fader, Søn og Helligånd.

Faderen skaber, sønnen taler det skabende og frelsende ord og Helligånden lader skaber- og frelserordets lys skinne ud i verden. Som det lyder i salmens allerførste linjer:

*I al sin glans nu stråler solen
livslyset over nådestolen*

Også allerede i disse linjer møder vi den Treenige Gud. Solen er Faderen, nådestolen er Sønnen, Jesus Kristus, og strålerne er Ånden der bringer lys, liv og frelse til os. Det var ved at Jesus blæste sin ånd i Adam og Eva, at de fik liv, og på samme måde er det ved Jesu ånd, nemlig Hans kirke på jorden, at vi modtager det sande troens liv.

Der findes ingen frelse, der findes intet evigt liv uden for Kirken og Kirkens gudstjeneste.

Pinsen er altså Kirkens fødselsdag: Den dag hvor vi fejrer, at Gud har udvalgt også os til at tilhøre hans hellige kirke på jorden.